

[C. M. Woodhouse: «Μια ζωή γεμάτη τόλμη»](#)

Απόστολος Σπυράκης | Δημοσιεύτηκε 06 Οκτωβρίου 2020

Πολλοί Βρετανοί αγάπησαν με πάθος την Ελλάδα, κάποιοι όπως ο Λόρδος Βύρωνας διάλεξαν να πεθάνουν εδώ, άλλοι έγραψαν μερικά από τα καλύτερα βιβλία για τον αρχαίο και τον βυζαντινό μας πολιτισμό, ένα πλήθος Βρετανών ένιωθαν την Ελλάδα σαν το σπίτι τους κι ο Κρίστοφερ Γούντχαουζ είναι παράδειγμα λαμπρό της αγάπης για κάθε ομορφιά που έχει να επιδείξει ο τόπος μας. Από το 1939 που πρωτοήρθε μέχρι τα βαθιά του γεράματα εμπνεόταν από την ελληνική ιστορία και η συντριπτική πλειοψηφία των βιβλίων του αφορά θέματα όπως ο Καποδίστριας, ο Ρήγας και η Ναυμαχία του Ναυαρίνου.

Ο Κρίστοφερ Γούντχαουζ υπήρξε βαθύς γνώστης του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής γλώσσας, έχοντας για δασκάλους του εξαιρετικά μορφωμένους διανοητές, όπως τον Γιώργο Σεφέρη και τον Παναγιώτη Κανελλόπουλο, με τους οποίους συνδεόταν φιλικά και συναντιόταν τακτικά. Ιδιαίτερα καλλιεργημένος και προερχόμενος από οικογένεια αριστοκρατική (5ος Βαρόνος του Τέριγκτον), ανήλθε μέχρι τα ανώτερα αξιώματα της βρετανικής κυβέρνησης ως υφυπουργός Αεροπορίας και Εσωτερικών αργότερα. Έχοντας επαφή με τα ανώτατα

κλιμάκια βίωσε τη μεταπολεμική κατάρρευση της Βρετανικής Αυτοκρατορίας, η οποία ήταν αδύνατον να ελέγξει το φοβερό κύμα των κινημάτων ανεξαρτησίας που διέλυσαν την πάλαι ποτέ κραταιά αυτοκρατορία. Νιώθοντας δεμένος με τις τύχες του ελληνισμού, ήρθε σε πλήρη αντίθεση με τους προϊσταμένους του στη βρετανική κυβέρνηση διαβλέποντας την καταστροφική πορεία της Κύπρου, που ωθούνταν στα χέρια των Τούρκων υπό το αδιάφορο βλέμμα της προστάτιδας, υποτίθεται, δύναμης της Μεγάλης Βρετανίας. Διατηρούσε στενή επαφή με εξέχουσες φυσιογνωμίες, όπως ο Ουίνστον Τσόρτσιλ, και έζησε τις ίντριγκες της βρετανικής εξωτερικής πολιτικής, αλλά και τις σκοτεινές διαδικασίες που έλαβαν χώρα την περίοδο της αποχώρησης των Γερμανών από την Ελλάδα. Από κείνη την εποχή, όπου οι ισορροπίες άλλαζαν συνεχώς, υπάρχουν πολλά σκοτεινά σημεία, όπως οι συζητήσεις των Βρετανών με τους Γερμανούς, ο ρόλος των Σοβιετικών κατασκόπων, οι συμφωνίες των αριστερών και των εθνικοφρόνων ανταρτών με τους εκπροσώπους του Άξονα, η ενίσχυση διαφορετικών ανταρτικών ομάδων από τους συμμάχους με ρίψεις όπλων και χρημάτων ανάλογα με τις εκτιμήσεις και την εκάστοτε στρατηγική τους. Σε όλα αυτά που καθόρισαν σε μεγάλο βαθμό τη μετέπειτα πορεία της χώρας μας ρίχνει φως η αυτοβιογραφία του Βρετανού φιλέλληνα, που ήξερε να κινείται καλά τόσο στο προσκήνιο όσο και στο παρασκήνιο.

Η πιο γεμάτη περίοδος της ζωής του, στην οποία και αφιερώνει το μεγαλύτερο μέρος της αυτοβιογραφίας του, αφορά, βέβαια, το γεμάτο δραματικά γεγονότα διάστημα του πολέμου.

Η πιο γεμάτη περίοδος της ζωής του, στην οποία και αφιερώνει το μεγαλύτερο μέρος της αυτοβιογραφίας του, αφορά, βέβαια, το γεμάτο δραματικά γεγονότα διάστημα του πολέμου. Ο νεαρός τότε Γούντχαουζ έζησε την αλλοπρόσαλλη εκκένωση της Ελλάδας από τα στρατεύματα της Κοινοπολιτείας, συμμετείχε στη μάχη της Κρήτης και είδε από κοντά την αποτυχία των Συμμάχων, έπεσε με αλεξίπτωτο στα βουνά της Ρούμελης για να συμμετάσχει στη δημιουργία και την ενοποίηση του αντιστασιακού κινήματος, κέρδισε τον σεβασμό των σκληροτράχηλων Ελλήνων ανταρτών με το παρουσιαστικό και τους τρόπους του, ενώ στη συνέχεια ανέλαβε τη διοίκηση της Βρετανικής Στρατιωτικής Αποστολής στην Ελλάδα. Μαζί με τον ταξίαρχο Έντι Μάγιερς εμπνεύστηκαν και εκτέλεσαν σε συνεργασία με τους αντάρτες του ΕΛΑΣ και του ΕΔΕΣ τη σημαντικότερη πράξη αντίστασης, την ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου, όπου για πρώτη και τελευταία φορά συνεργάστηκαν οι δυο πρωταγωνιστές του κατοπινού εμφυλίου, ο Άρης Βελουχιώτης κι ο Ναπολέων Ζέρβας.

Ως το τέλος της ζωής του, ο Κρις Μόνταγκιου Γούντχαουζ ερευνούσε το παρελθόν της Ελλάδας αναζητώντας την κρυφή της γοητεία στον Μυστρά και στα έργα του μεγάλου φιλόσοφου Γεωργίου Γεμιστού ή Πλήθωνα. Μέχρι τον θάνατό του έψαχνε να βρει την έμπνευση που του είχε δώσει η ανατολή του ήλιου και η ταυτόχρονη δύση της πανσελήνου, που είχε δει κάποιο πρωινό στη σκοτεινή κοιλάδα του ποταμού Μόρνου. Για μας που προσπερνούμε αδιάφορα τέτοια καθημερινά θαύματα, η βασανιστική αναζήτηση ενός ανθρώπου που γεννήθηκε τόσο μακριά, όπως ξεδιπλώνεται στις σελίδες του *Μια ζωή γεμάτη τόλμη*, έχει μεγάλη σημασία.